

- И по лозія-та цвѣтъ-тъ на гроздіе-то издава благовоиѣ.
 *Стани, любезна моя, прѣкрасна моя, та ела.
 14 О гълъбице моя, въ разсѣлины-тъ на скалж-тж,
 Въ скръшны-тъ на стрѣмнины-тъ,
 Покажи ми лице-то си, *направи мя да чуѣж гласъ-тъ ти:
 Защото гласъ-тъ ти е сладкъ, и лице-то ти прѣкрасно.
 15 *Хванѣте ни лисицы-тъ,
 Малкы-тъ лисицы, които погубватъ лозія-та:
 Защото лозія-та ни цвѣтять.
 16 *Възлюбленный-тъ ми е мой, и азъ негова:
 Пасе между кривовѣ-тъ.
 17 *Додѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрецъ и побѣгнѣтъ сѣны-тъ,
 Върни ся, възлюбленный ми: *стани подобенъ на сѣрне,
 Или на младѣ елень върху †Беевскы-тъ горы.

ГЛАВА 3.

- 1 *Прѣзъ ноцъ-тж на легло-то си Потѣрихъ оногызъ, когото обыча душа-та ми:
 Потѣрихъ го, и го не намѣрихъ.
 2 Да станж сега, и да обыкождѣ градъ-тъ, По улицы-тъ и по стѣгды-тъ,
 Да търсѣж оногызъ, когото обыча душа-та ми:
 Потѣрихъ го, и го не намѣрихъ.
 3 *Намѣрихъ мя стражи-тъ които обхождатъ градъ-тъ:
 Видѣхте ли оногызъ когото обыча душа-та ми?
 4 Като заминѣхъ малко отъ тѣхъ,
 Намѣрихъ оногызъ, когото обыча душа-та ми:
 Хванѣхъ го, и не го пусиѣхъ,
 Додѣ го не въведохъ въ домъ-тъ на майкж си,
 И въ ложницѣ-тж на онѣзи която мя е родила.
 5 *Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дѣщери, Въ сѣрны-тъ, и въ елени-тъ на поле-то, Да не дигнете, и да не събудите любовь-тж ми, до дѣто ще.
 6 *Коя е тая, която възлиза отъ пустынь-тж,
 Както стѣплове дымъ, накадена съсѣ смириж и ливанъ,
 Съсѣ всякакъвъ благовоиѣнъ прахъ отъ търговеца?

а Ст. 10.
 ж Гл. 8; 13.
 з Псал. 80; 13. Іез. 13; 4. Дух. 13; 32.
 и Гл. 6; 3. 7; 10.
 і Гл. 4; 6.

к Ст. 9. Гл. 8; 14.
 † Или расцѣпена
 а Ис. 26; 9.
 б Гл. 5; 7.
 в Гл. 2; 7. 8; 4.

- 7 Ето одръ-тъ на Соломона;
 Шестдесѣтъ якы мѣжѣ сж около него, отъ силны-тъ Израилевы:
 8 Всичкы тѣзи държатъ мечъ, научени на бой:
 Всякой има мечъ-тъ си на бедро-то си, отъ ноцны страхове.
 9 Царь Соломонъ си направи носилкж отъ Ливанскы дѣрва:
 10 Стѣлпы-тъ ѣ направи отъ сребро, Лѣгалище-то ѣ отъ злато, постелкж-тж ѣ отъ багрѣницж:
 Срѣда-та ѣ бѣ украсена рачително отъ Іерусалимскы-тъ дѣщери.
 11 Излѣзте, Сіоновы дѣщери, и виждѣте Царь Соломона съ вѣнецъ-тъ, съ който го вѣнча майка му
 Въ день-тъ на женитѣж-тж му,
 И въ день-тъ на сѣрдечно-то му веселіе.

ГЛАВА 4.

- 1 Ето *хубава си, любезна моя: ето си хубава:
 Очи-тъ ти подѣ було-то ти сж както на гълъби-тъ:
 Косы-тъ ти сж *както стадо отъ козы, Налегали по Галаадскж-тж горж.
 2 *Зѣби-тъ ти, сж като стадо отъ стриженны овецъ,
 Които възлизатъ отъ кѣпаніе-то, Които всички ся агнѣжъ близнѣта, И нѣма яловж между тѣхъ:
 3 Устны-тъ ти като червѣнж преждж, И говореніе-то ти благодатно;
 *Ланиты-тъ ти подѣ було-то ти Като часть отъ нарѣ:
 4 *Шія-та ти като Давидовъ-тъ стѣлпъ, Сѣграденый-тъ *за оружницж,
 Дѣто висятъ тысяща щитѣта, Всичкы сж щитове на крѣпки.
 5 *Два-та ти сѣсѣа като двѣ сѣрнѣта близнѣта,
 6 Които пасѣжъ между кривовѣ-тъ.
 *Додѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрецъ и побѣгнѣтъ сѣны-тъ,
 Азъ ще идѣж въ горж-тж на смириж-тж, и на хѣлмъ-тъ на ливанъ-тъ.
 7 *Ты си прѣкрасна, любезна моя:
 И порокъ нѣма въ тебе.
 8 Ела съ мене отъ Ливанъ, невѣсто, Ела съ мене отъ Ливанъ:
 Погледни отъ върхъ-тъ на Аманж, Отъ върхъ-тъ на Саниръ и *на Ермонъ, Отъ лѣгла-та на лѣзовѣ-тъ, отъ горы-тъ на рисовѣ-тъ.
 9 Плънила си сѣрдце-то ми, сестро моя, невѣсто:

з Гл. 8; 5.
 а Гл. 1; 15. 5; 12.
 б Гл. 6; 5.
 в Гл. 6; 6.
 г Гл. 6; 7.

д Гл. 7; 4.
 е Неем. 3; 19.
 ж Виж. Притч. 5; 19; Гл. 7; 3.
 з Гл. 2; 17.
 и Есс. 5; 27.
 і Втор. 3; 9.